

Izkaša trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

10.

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“, v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „kazi pot po Goriskem in Gradiscanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“. Na naročila brez doposlano naročilne se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, avtorstvo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Tiskovna št. 23.

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in sal.

Uredništvo
: nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadst. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadst. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglašje je plačati
loco Gorica.

Oglašje in poslanice se računajo
po Petii-vrstah, če tiskano 1-krat
16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12
vin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Vodilne misli in nameni nove vlade.

Včeraj popoldne se je zopet sešla poslanska zbornica. Bila je važna seja, ker se je predstavila nova vlada zbornici in je imel novi ministerski predsednik Stürgkli obsežen govor.

Govoril je tako-le:

»Visoka zbornica! Po zaupanju in milosti Njegovega c. in kr. apostolskega Velikanstva pozvan na mesto ministerskega predsednika, mi je čast, predstaviti sebe in svoje tovariše visoki zbornici. Obenem pa porabim to priliko, kakor je moja dolžnost, da obvestim visoko zbornico o vodilnih mislih in namenih vlade. Upam, da se bo častita gospoda strinjala z menoj, če se pri tem ne bavim s podrobnostmi, temveč se omejim na jedro in glavna vprašanja.

Ministerski predsednik pravi, da je predvsem že označen v prestolnem govoru obširen program, iz katerega hoče povzeti le nekaj posebno važnih nalog, med njimi reformo brambne postavodaje na podlagi predlog, ki so že na razpolago visoki zbornici, celo vrsto narodnogospodarsko pomembnih del med njimi novelo vodnocestnega zakona iz leta 1901, o čemer predloži vlada tozadevni načrt, uvedbe za pomožitev prinosnosti in razširitev železniške mreže v vsakem oziru, novo ureditev vsega združništva in končno veliko delo socialnega zavarovanja.

Sedanja vlada stoji brez pridržka na stališču, ki je označeno v prestolnem govoru in to ravno tako z ozirom na splošno, v prestolnem govoru napovedana upravna načela, kakor tudi glede na natančneje označene posebne konkretne naloge.

Ministerski predsednik meni, da na ta še tem odločnejše zastopati ta načela, ker je bil tudi član prejšnje vlade. »Toda tudi neglede na to«, je dejal, »ne bi smatral za prikladno, da — prosim, da mi dovolite te odkrite besede —, čutil bi celo neko no-

trano neresničnost, ako bi ob sedanjih parlamentarnih razmerah visoko zbornico zaposloval s podrobno razlago novega dalokosežnega programa«. Pred vsem mora biti skupna naloga vlade in parlamenta, da premagata sedanje težave, da pride do normalnega parlamentarnega delovanja.

Načelno stališče, ki je zavzema ministerski predsednik napram parlamentarizmu, ni nič drugačno od stališča njegovih prednikov. »Bal bi se, da izrečem kako plitkost, ako bi zagotavljal, da želim močnega parlamentarizma. Zdravi parlamentarizem namreč zapoveduje vsaki vladi, da mora velikansko odgovornost, ki je danes zvezana z vodstvom velike državne uprave, deliti z enakopravnim faktorjem.

»K temu pa je treba dodati še to, kar bi imenoval psihologijo modernih držav. Država daje državljanom dandanes mnogo več, kakor pa svoj čas, zato pa tudi zahteva neprimerno veliko več; zato ne sme nastopati napram državljanom kot nekaj tujega, temveč se mora napraviti med obema tesna nerazrušna zveza, kar pa je mogoče le tedaj, če se ljudsko zastopstvo izkaže kot voljen in delaven organ za rešitev ustavno mu pripadajočih nalog. Parlament ni sam sebi namen, temveč mu je namen skrb za državo in ljudstvo. — Parlamentarizem, ki se trajno odteguje svojemu smotru, zapušča sam sebe«.

Ministerski predsednik poudarja, da je odkrit prijatelj parlamentarizma, in da je njegova zaprisežena dolžnost, služiti ustavnim uredbam.

Parlament in ljudstvo si ne smeta drug na drugega valiti odgovornosti, treba je tretjega nepristranskega faktorja: zdravega ljudskega občutka. Pozivlja na skupno zaupno delo, da parlament zopet zavzame mesto, ki mu gre.

Govorec o posameznih vprašanjih, ki naj bi se rešila čim prej, je omenjal, da sicer sedaj še ni misliti na pravo parlamentarno večino, da pa ni mogoče misliti večine, v kateri ne bi bilo občutiti prinesel nacionalne enostranosti. — Parlamentarne

razmere se bodo zboljšale, če se ublažijo nacionalna nasprotstva, zlasti pa s spravom na Češkem.

Na razne mejklice je odgovoril, da je justični mister Hochenburger vstopil v novi kabinet pod istimi pogoji zakonite uprave in neomajne objektivnosti prejšnje vlade, ter brez vsakega stranskega upliva. Popolnoma napačna je misel, da bi mogel resortni minister imeti posebno razmerje v vladi!

Glede draginjskega vprašanja je poudarjal, da se hoče vlada stvarno baviti s tem vprašanjem in ukreniti vse potrebno i na gospodarskem i na prometno političnem polju, da se zboljšajo sedanje težavne razmere. Poudarjal pa je potrebo sodelovanja avtonomnih korporacij in gospodarskih organizacij zlasti pa občin.

Poudarjal je, da priznava upravičenost zahtev državnih uslužbencev, a poudarjal je tudi, da državna oblast sama ne more odpraviti vseli posledic draginje. Zboljšanja bi bilo res pričakovati, če bi se zmanjšale delavne moči, če bi se te moči uporabljale smotreneje, a zato pa boljše plačale in s tem vprašanjem bi se dalo sedaj konkretno baviti.

Prosil je poslance, naj vplivajo na uradništvo, da naj ne zahteva, kar je nedosegljivo. Finančne razmere niso ugodne in treba se je vrniti k nekdanji strogosti v finančnih stvarih. Vlada predloži parlamentu nove predloge, ki bodo tudi napravili konec sedanjim finančnim bedi.

Vlada hoče z gospodarsko politiko, ki naj pospešuje vse panoge narodnega gospodarstva, dvigniti ljudsko blagostanje in s tem tudi davčno moč.

Baviti se bo tudi treba z reformo gospodarskih državnih obratov, zlasti pa z reorganizacijo državne železnice.

Vlada bo vedno kazala najresnejšo voljo za delo, a biti hoče vlada notranjega miru, nacionalnega sporazuma in praktičnega dela za ljudsko blaginjo. Vabi vse stranke, ki hočejo delati, k skupnemu delu v blagor domovine in ljudstva ter zbornici sami v čast.

Lepo uglasjen govor, ki ni prinesel slave Stürgklu. Jedna in isti pesem o parlamentarizmu, na koncu pa zatrdilo, da vlada hoče biti vlada notranjega miru, nacionalnega sporazuma in praktičnega dela za ljudsko blaginjo. Imena nemških ministrov pa govorijo baš proti notranjemu miru in nacionalnemu sporazumu. »Nationalverband« je govoril s svojim nasproti novi vladi zavzetim stališčem že dovolj jasno in odkrito. Pred tem se skrijejo vse lepo zveneče Stürgkhove fraze.

Poljaki proti Rusinom na šolskem polju.

Rusini in Slovenci so na polju srednješolstva najbolj zanemarjeni.

Gališki hakatistični deželni zakon določa, da morajo vse iz državnih sredstev povsem ali deloma vzdrževane srednje šole imeti praviloma samo poljski učni jezik. Po tem zakonu, ki je bil sankcioniran 22. junija 1867., more imeti iz državnih sredstev vzdrževana ali od države le subvencionirana srednja šola rusinski učni jezik samo takrat, ako to dovoli v vsakem specijelnem slučaju deželni zbor s posebnim sklepom. To se pravi: poljske srednje šole ustanavlja naučni minister sam brez sporazumljenja z gališkim deželnim zborom, rusinske pa samo sporazumno z gališkim deželnim zborom!

Leta 1867. je bilo v Galiciji 20 srednjih šol, med temi 1 rusinska, 1 poljska in 18 nemških. Sedaj v letu 1911. je v Galiciji 86 državnih srednjih šol, med temi 80 poljskih, 5 rusinskih, 1 nemška. Tekom 44 let je dal gališki deželni zbor samo štirikrat dovoljenje za ustanovitev rusinske gimnazije. Skoraj 4000 rusinskih dijakov mora obiskovati poljske srednje šole in na mnogih tvorijo rusinski dijaki večino, tako n. pr. je bilo na štirirazredni poljski gimnaziji v Sokalu lamsko leto 231 učencev, med temi 125 Rusinov, 90 Poljakov in 16 Židov.

Maksim Gorki.

FOMA GORDJEJEV.

Roman.

(Dalje.)

»A kaj je v njem?«

»Ribe, čudak! Kaj bi bilo v vodi drugega?«

»Saj stoji mesto Kitjož tudi na vodi...«

»To... je kaj drugega! To je Kitjož... v njem so živeli le pravični ljudje!«

»A na morju ni pravičnih mest?«

»Ni jih... je dejal Ignat, pomolčal in dostavil zatem:

»Morska voda je grenka, ne da se piti...«

»In za morjem bode zopet zemlja?«

»Kajpak, morje mora imeti tudi bregove. Kakor skleda je...«

»In tam so zopet mesta?«

»Da, zopet... Kaj naj bi bilo drugega? Samo, da tam ni več naša zemlja, nego Perzija... Ali si videl Perzije, ki so prodajali na semnju suhe marlice in pistacije?«

»Videl... je odgovoril Foma in se zamislil.

Nekoč je vprašal očeta:

»Je-li še mnogo zemlje?«

»Zemlje, bratec... je ja-ako mnogo! Peš je ne prehodiš celo v desetih letih. Dolgo je govoril Ignat sinu o veličini zemlje in dejal slednjič: »A vseeno se ne ve, kako velika da je in kje je je konec...«

»Pa je vse na njej enako?«

»Kaj na primer?«

»Mesta in vse...«

»No, kajpak, mesta so pač takšna, kakor mesta... Hlše, ulice... in vse, kar mora biti...«

Po mnogih takšnih razgovorih je začel deček redkeje in ne tako vztrajno vpirati v daljavo vprašajoči pogled svojih črnih oči...

Moštvo parobroda ga je ljubilo in on je ljubil vse te dobrovoljne ljudi, rujave od sonca in vetra, veselo kramlajoče z njim. Napravljali so mu raznotere priprave za ribarjenje, delali mu čolničke iz drevesne skorje, bavili se z njim in ga vozili po reki ob postankih, kedar je šel Ignat po opravkih v mesto. Deček je večkrat slišal, kako so se rogali njegovemu očetu, toda ni se zanimal za to in nikdar ni pravil očetu, kaj da je slišal o njem. Toda nekoč, v Astrahanji, ko so nalagali kurivo, je Foma zaslišal glas mašinista Petroviča:

»Velel je naložiti toliko drv... fej, kako nespameten človek je to. Nabasal bi ladjo do palube, potem pa kriči: »prevečkrat kvariš stroj,« pravi, »z oljem ne štediš...« Glas starega, čemernege krmarja je odgovoril:

»To dela vse njegova brezmejna lakomnost... tukaj je kurivo cenejše, zato dela tako... Lakomen je, hudič!«

»U-uh, kak lakomež!«

Ta beseda, ki se je parkrat zaporedoma ponovila, je ostala Fomi v spominu, in zvečer pri večerji je nenadoma vprašal očeta:

»Papa!«

»A-a?«

»Ali si lakomen?«

Na očetova vprašanja mu je ponovil razgovor krmarja z mašinistom. Ignatovo lice se je zmračilo in jezno so se žarele njegove oči.

»Tako je torej...« je dejal in zmajal z glavo. »No,

torej... ne poslušaj jih. Oni niso družba za-te. Ti si njihov gospodar, a oni so tvoji hlapci, zapomni si to. Če midva le hočeva, jih zmečeva vse na breg... saj so poceni in mnogo jih je povsodi, kakor nepopravljenih psov. Ali si razumel? Mnogo hudega lahko reko o meni... A zato govorijo tako, ker sem njihov neomejeni gospodar. Pravi vzrok tiči pač v tem, da imam srečo in da sem bogat, a bogatemu zavidajo vsi. Srečen človek je sovražnik vsem ljudem...«

Čez dva dni sta prišla na parobrod nov krmar in mašinist.

»A kje je Jakov?« je vprašal deček.

»Odpustil sem ga, ... nagnal...«

»Zaraditega?« je uganil Foma.

»Prav za to...«

»Petroviča tudi?«

»Tudi njega...«

Fomi je to ugajalo, da je mogel oče tako hitro premeniti moštvo na parobrodu. Nasmejati se je očetu, šel doli na krov in stopil tam k matrozu, ki je sedel na tleh in razvijal konec vrvi, da bi napravil metlo.

»Nov krmar je prišel,« je rekel Foma.

»Vem... Kako je, Foma Ignatjič! Kako si počival?«

»Mašinist je tudi nov...«

»Tudi mašinist... Ali ti je žal Petroviča?«

»Ne...«

»No? A on ti je bil tako prijazen...«

»A zakaj je zmerjal čez ata?«

»O? Ali je zmerjal čezenj?«

»Seveda, saj sem slišal...«

»Mim... a ata je menda tudi slišal?«

»Ne, jaz sem mu povedal...«

Ker ima 45% Poljakov (in 11% Židov) 80 gimnazij in realk, 42% galitskih Rusinov pa samo 5 državnih gimnazij, so si ustanovili Rusini zadnji dve leti 8 privatnih gimnazij, od katerih sta dve v Rohatynu (5 razredov in 650 učencev) in v Horodenki dobili pravico javnosti; druge dobijo morda v kratkem tako pravico.

Drugi hakatistični deželni zakon z dne 12. junija 1907. določa, da smejo biti v Galiciji samo poljska ali utrkvistična učiteljska, tudi ako so vzdrževana iz privatnih sredstev!

Radi tega ne more 5 privatnih čisto rusinskih učiteljskih dobiti pravice javnosti. Rusinski poslanci so predložili v deželnem zboru tak-le zakonski načrt:

Zakoni z dne 22. junija 1867. in 12. junija 1907. se razveljavijo? V državnih srednjih šolah in učiteljskih more biti učni jezik samo poljščina ali rusščina; število rusinskih državnih šol ne more presegati petine vseh državnih šol.

Ali niti takega zakona, ki zajamčuje Poljakom štiri petine vseh državnih srednjih šol, niso hoteli Poljaki dovoliti....

To je žalostna slika galitskih razmer. Na tak način, s pomočjo zakonov, ovirajo v »ravnopravni« Avstriji Poljaki svoje slovanske sodeželane na kulturnem polju, na tak način jih hočejo popoljšiti!

katera skrbi za udarbo
kožo in hoče iz obiti se
peg ter ohraniti neko in
mekko kožo ter belo polt,
se umiva le s

Dama, **lijnim mlečnim**
milom (amanka konjček)
tvrdke Bergmann & drug
Taschen na kiti.
Koma po 30. rin. se dobi v
vseh lekarnah, mirodilehah
in prodajalnah parfumov.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja

Šmarje. — Zopet nekaj lepega iz gnezda naših »Orlov«. Čuk je ptica mesojeda, za silo žre pa tudi drugo. Letos, ker je slaba letina, se ji prileže tudi kostanj. Zato si ga je hotel nabrati na tujem posestvu neki tukajšnji čuk za zimo zase in svoje mlade. Ni imel pa sreče pri tem, ker zasačil ga je lastnik, predno sta si mogla on in njegova mlada koše napolniti. Ko je stopil na svoje zemljišče, je začel oškodovanega še sramotiti.

Čez eno uro je prišel prosit odpuščanja, katero je dobil v toliko, da ga ne bo oškodovanec tožil.

Tu se špegalj, brunna duša!

Iz goriške okolice.

Iz Prvačine, 7. novembra. Včeraj je zadobila napredna Prvačina po tolikih bojih in napadih klerikalcev zopet svoje staro napredno lice. Izvoljeno je popolnoma napredno starešinstvo z vrhlim županom na čelu, gospodom Francem Furlanijem. Velike zapreke, ki so jih stavili klerikalci, da bi onemogočili izključno napredno starešinstvo, so bile premagane in zmagonosno je šlo iz tega boja napredno Prvaško občinstvo. K temu boju je pomagalo največ dosedanje vstrajno in plodonosno delovanje našega vrlega župana, ki si je znal pridobiti tudi pri svojem precizno naprednem mišljenju mnoge glasove svojih političnih nasprotnikov. V njegovem delovanju smo videli ono pot, katero bi morala naša napredna županstva in starešinstva zasledovati, da jim boj proti nasprotniku boje lažji in uspeh zasiguranejši. Okrepitev svoje lastne stranke in vzorna organizacija iste in popolnoma ignoriranje brezpodstavnih in smešnih napadov od nasprotnih strani t. j. pot, s katero se že v kali izpodbiije ost nasprotniku, da njegovi napadi vedno izgredo nameravani cilj.

Župana gospoda Furlanija gotovo lahko prištevamo tukaj na Primorskem k najboljšim županom. Njegovo delovanje spremlja blagor in prospeh Prvaške občine. Niti ni nobenega truda, nobena pot mu ni tako težka, da bi je ne pokluzel. Tudi njegovo delovanje na društvenem in organizacijskem polju je gotovo vredno povdanka. Vidi se, da Prvaško starešinstvo in Prvaško občinstvo ni slepo izbiralo zastopnike in župana, kojega bi si boljše gotovo ne moglo izbrati.

Sedaj, ko je Prvačina zopet v svoji

napredni obleki, ko so naši nasprotniki popolnoma poraženi in prišli ob vso sapo, sedaj kličemo novemu starešinstvu in županu, naj po tej poti hodi naprej, da vzdrži Prvaško občino vedno na tem naprednem stališču in da nasprotnikom ne bo nikdar dana prilika, intrigirati in izkoriščati iz kojnikoli razlogov eno ali drugo slabost, najdeno na tem ali drugem, v škodo in ponižanje cele napredne občine.

V tej smeri naprej popolnujte in utrdite nam našo napredno Prvačino!

40 let župan.

(Iz Podgore.)

Pač zelo redki bodo slučaj, da kdo nepretrgoma 40 let načeluje občini, tem redkeje pa tako veliki županiji kot je Podgorska, ki obstoji iz štirih kat. občin in kje je dobiti dovolj sposobnih močij, katere bi lahko to nalogo vršile.

To dejstvo govori pač jasno, da je naš župan gospod Anton Klančič mož, ki vživa, odkar je zasedel županski stolec, rekel bi neomejeno zaupanje ogromne večine občinarjev. To zaupanje pa tudi mož po vsej pravici zasluži. Ako se ozremo po njegovem dosedanjem delovanju, moramo priznati, da je redko najti tako odločen, čist in odkrit naroden značaj, da mu niti politični nasprotnik nima kaj očitati.

Naš župan je prevzel kot 26 letni mladenič županske posle in s tem posvetil vse življenje in svoje najboljšje moči javnemu blagru, ker ne samo kot župan, ampak tudi kot deželni poslanec in deželni odbornik predsednik cestnega odbora, član krajnega in okrajnega šolskega sveta in odbornik drugih važnih korporacij je vedno vstrajno in požrtvovalno deloval, vedno unet za resno in složno delo.

Koristi od tega ima v prvi vrsti domače županstvo, ki se je povzpelo v dobi njegovega županovanja do ugleda in do razmernega blagostanja. Zato so hoteli tudi občinarji izkazati se hvaležne za ves njegov dosedanj trud in žrtve, ki jih je občinstvu na korist doprinesel in sklenili so proslaviti njegovo 40 letnico kar najsvetečaneje. To se jim je tudi v polni meri posrečilo.

Dne 4. t. m. se je vršila ob 11. dopoldne v občinski pisarni »pri Mostu«, ki je bila radi tega lepo okrašena, slavnostna seja, katere so se udeležili vsi starešine in zastopnik c. kr. okrajnega glavarstva gospod nadkomisar dr. Baltič.

Sejo je otvoril in jej predsedoval podžupan g. Franc Kocjančič. Prečital se je volilni zapisnik iz leta 1871, ki je nemško pisan. Sploh interesantno je bilo takratno uradovanje. Nemščina, italijanščina in slovenščina so si podajali roke pri vsakem važnejšem opravilu, ni čuda, da so takratni »tajniki« pustili podpisovati sklepe in lahko tudi smrtne obsodbe starešin, ne da bi slednji vedeli, kaj so podpisali ali podkrižali.

Po primerjanju takratnih in sedanjih razmer je očrtal g. podžupan zasluge gospoda župana v lepih in jednatih besedah in pozval starešine, da store tudi oni svojo dolžnost.

Temu pozivu se je starešinstvo tudi odzvalo in soglasno izvolilo gospoda Antona Klančiča častnim občanom.

Na to se mu je izročila zelo okusna diploma in prav lep tintnik v svrhu hvaležnosti od strani županstva. Občinske reveže se je sklenilo obdarovati z dvojno mesečno podporo.

Gospod nadkomisar dr. Baltič je v krasnem govoru slavil ta izreden dogodek in častital gospodu županu, ki se je obema govornikoma ginjen zahvalil.

Po seji je izročila deklica otroškega vrta v Pevmi, ki je šel častitat gospodu županu, lep šopek cvetlic in je tako lepo in v zbranih besedah čestitala slavljenču, da so vsem navzočim porosile solze.

Na to se je celo starešinstvo dalo fotografirati in potem odkorakalo v Podgoro k skupnemu banketu, ker si gospod župan ni dal vzeti časti, pogostiti vse starešine.

Na dvorišču gosp. župana je čakalo novo iznenadenje, vsa šolska mladina pod vodstvom Podgorskega učiteljskega se je prišla poklonit slavljenču in mu je tudi izročila dva krasna šopka.

Ob 1. popoldne je pričel banket, ki je trajal do 5. pop. Navdušenje je priklopelo do vrhunca, čuli so se lepi in navdušeni govori, dospelo so mnogostevilne pisemne in brzojavne čestitke, z eno besedo: veselje in navdušenje je bilo popolno.

Pri kosilu je nabrala mladina v podporo gospica Olga Klančičeva K 163, kateri znesek se razdeli v dobrodelne svrhe.

Na večer pa je postalo slavlje splošno. Ob 7^{1/2} se je zbrala velika množica ljudstva, pevci, Sokoli in Kojščanska godba pred krčmo gosp. Ant. Trpina. Baklje, lampičončki in bengalični ognji so zažareli, godba je zasvirala in kot živ val veselja se je zlila množica okoli po Podgori, ki je bila vsa v zastavah.

Pri povratku se je ustavil spreved na dvorišču gosp. župana; godba je svirala, pevci so peli, topiči pokali, rakete švigale in izvrstna kapljica vedno gostoljubne družine Klančičeve nam je razvnela srca, da smo v bratski ljubezni združeni sklenili slediti vzgladu našega slavljenca, povzdigniti s pozitivnim delom ugled in blagostanje naše lepe Podgore.

Ob 10. zvečer pri vsku veselja smo se točno po začrtanem vspredu razšli vsak na svoj dom s prijetnim občutkom v srcu, da smo doživeli prekrasen dan in z iskreno željo, naj nam vsegamogočni Bog še dolgo ohrani zdravega in veslega našega gospoda župana in celo ugodno družino njegovo!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. — Dne 31. so zbrali novoizvoljeni starešine in prijatelji pri kozarcu vina v Hruškarjevi gostilni v Rihembergu 6 kron 14 v za družbo sv. C. in M., kar se je poslalo v Ljubljano.

Za narodno šolo na Blanči so darovali sledeči gospodje: Maks Ličen, veleposestnik iz Rihemberga K 4, dr. Gregor Žerjav K 5, Ferdo Karis iz Gorice K 5, Leop. Žužek, dež. sod. nadsvetnik K 5, Josip Žilih, c. kr. profesor K 10, A. Klun, nadz. češke zav. K 10, Josip Dekleva iz Gorice K 2, A. Božič iz Gorice Via Bagni K 3, S. Bisail, c. kr. okr. sodnik iz Kobarida K 5, Vidmar Fr., c. kr. okr. sodnik iz Bovca K 5. Srčna hvala!

Za narodno šolo na Blanči je daroval g. dr. Alojzij Franko, odvetnik v Gorici K 10. — Hvala!

Za narodno šolo na Blanči je daroval gospod Matijeveč K 20, gospa Birtič 2 K. Hvala!

Domače vesti.

Volitev župana v Prvačini se je vršila včeraj popoldne ob 3^{1/2}. Navzoči so bili vsi starešine, 18 po številu. Za župana je izvoljen s 17 glasovi, torej soglasno dosedanji župan g. Fran Furlani. Podžupanji so: Anton Kozem, Jakob Zorn, Josip Sušmelj, Andrej Pahor, Andrej Vodopivec. G. župan Furlani se je zahvalil za izvolitev, zagotavlja, da bo delal z vsemi svojimi močmi v blagor občine, povdarjal je potrebo lepega složnega dela na temelju pravičnosti. Navzoč je bil pri seji tudi nadkomisar g. dr. Baltič, ki je v krasnem govoru čestital županu ter kazal na prihodnost, ki čaka Prvačino, nahajajočo se na velikem prometnem križišču. — Po seji je bil pri Vodopivcu banket, kjer so se vrstili tudi govori, svirala je godba, pokali so topiči, Prvačina se je radovala, da jej načeluje zopet vrh njen sin Fran Furlani. — G. županu naše čestitke ob zopetni soglasni izvolitvi. Prepričani smo, da bo deloval kot doslej tudi v bodoče v korist lepe Prvačine tako požrtvovalno in rodoljubno kakor zna le on.

Smrtina kosa. — V Selu na Vipavskem je umrl g. Fran Bavčar, mizarski mojster in posestnik, v 73. letu svoje starosti. Pokojnik je bil dober gospodar. Naj počiva v miru! Preostalih naše sožalje!

Poročil se je naš strojni stavec g. Janko Jamšek z g.čno Julijano Hitty.

Bilo srečno!

Za davčna oficijala sta imenovana davčna asistenta Viktor Kavčič in Milan Šubic.

Klerikalni razdirači. — Niti ob skupnem delu v Gorici niso mogli mirovati razdiraški klerikalci. Kakor hitro je bila dovoljena revizija ljudskega štetja, je izšel v »Prim. Listu« lažnjiv članek, da je dovoljena revizija le »na pritisk naših vrlih po-

slancev«. Če bi bil kdo prijel lažnika za jezik, bi bil lažnik v zadreki, ker bi ne mogel navesti imen tistih vrlih poslancev S. L. S. Srake s pavovim perjem! — Naprednjaki v mestu so tisti članek jako obsojali. Mi smo molčali. Oglasil se je na to sedaj še Fon v »Gorici«. Po prejšnjem članku v »Prim. Listu« se je videlo tudi v tem tendenco: pokazati ljudstvu na deželi, da le pristašem S. L. S. se je zahvaliti za uspehe v goriškem mestu ob ljudskem štetju. Na to smo se pač morali oglašati. Previdno smo se oglašili in posvarili »Gorico« in »Prim. List«, naj bosta pametna ker tako izkoriščanje vspehov ljudskega štetja v klerikalne strankarske svrhe je nevarno. »Gorica« je takoj zaklepetala, da ne bo nikoli pametna. Ta Gregorčičeva lažitorba je falotsko-nesramno odgovorila, da dovoljni rezultat ljudskega štetja v Gorici je pripisati v prvi vrsti delu, znanju in požrtvovalnosti pristašev S. L. S., namreč v skupnem odboru. Napredni člani tega odbora v rej po Gregorčičevi »Gorici« stojijo po pristaši S. L. S. ter niso delali in nimajo znanja in požrtvovalnosti. Ali je mogoče še hujše žaliti in zaničevati požrtvovalne delavne napredne članke združenega odbora, ki so storili več nego pristaši S. L. S. in so izvršili njegovo delo. Fej dr. Gregorčiču, da dopušča v svojem listu take-le vrste razdiraško delo! Kakor da mu je Pajer ukazal, da naj napravi prepis, češ, da je že dosti skupnega slovenskega dela v Gorici! — Mi pravimo še enkrat: Pamet klerikalna gospoda! Od klerikalnih listov je odvisno, da bo v javnosti potreben mir gledč na potrebno skupno delo v mestu!

Martinov semenj priredi dne 12. t. m. v prostorih hotela pri »Zlatem Jelenu« telovadno društvo »Sokol« v Gorici. Kaj je Martinov semenj, ne bomo tukaj razlagali in sicer iz 2 razlogov: 1. ker obiskovalci naših prireditev vedo, da bo gotovo nekaj novega, nekaj takega, kar še ni bilo, kakor ni bilo tudi še nobene prireditve pod tem naslovom; 2. pa iz razloga, ker je za mlačneže že itak vseeno, ali vedo ali ne, celo še slabše je, ako prej že vejo, ker potem imajo izgovor: čital sem in vem kaj bo. Končno pa bi bil boj proti 10.000 Mlačnežem brezuspešen in razlaganje neplodovito; ako se kdo čuti sedaj bolj Slovenca, že itak pride sam ob sebi.

Za danes povemo še to, da je od 8^{1/2}—10^{1/2} zabava s programom, od tedaj naprej pa prosta zabava s plesom ter da stane vstopnina k prvemu delu 40 vin. za osebo, k drugemu pa 1 K za vsakega moškega plesalca. Veselični odsek.

»Gorica« proti goriškemu okrajnemu glavarju g. Rebeku. — Tako nesramnega lista, kakor je Gregorčičeva »Gorica«, ni kmalu najti pod božjim solncem. Njeni matadorji so uganjali grdo zahrbtnost proti g. Rebeku, ker niso hoteli njihovi zavezniki, laški liberalci, da bi prišel v Gorico za okrajnega glavarja Slovenec! Niso uspeli kljub obilnemu trudu. »Gorica«, kateri je malo mar za slovenske uradnike, to boli in peče, zato je pričela posebne vrste grad boji proti g. Rebeku, boj z namenom, očrniti ga pri slovenskem prebivalstvu Goriškega okrajnega glavarstva. Ponatšnila je iz »Soče« iz leta 1906. kos članka, ki se je bavil z otvoritvijo bohinjske železnice in z njo združenimi dogodki na Krasu. Kar je »Soča« pisala takrat, je seveda res, ker piše vedno resnico in šiba vse pregreške, naj jih stori ta ali oni; ali močje okoli »Gorice« naj upoštevajo tudi to, da se časi spreminjajo in ljudje v njih, da je včasih potreba tudi kaj pozabiti ter da je bil zločin od strani klerikalne stranke, ki hoče biti slovenska, ruvanje proti Slovencu, ki je imel priti v Gorico na važno mesto okrajnega glavarja. »Gorica« in njeni redniki hočejo seveda v Gorici na mestu okrajnega glavarja moža, ki bi bil slepo orodje njihovo in njihovih laških zaveznikov, naj si bo te ali one narodnosti, pa če bi pri tem slovenska stvar še tako trpela. Če bi bil g. Rebek tak, o, potem bi mu pela »Gorica« slavo, hvalila bi ga, če bi bil dal svojo roko v pomoč znanemu lumparskemu početju klerikalcev na Krasu, in niti z besedico bi ne omenjala onih reči iz leta 1906! Treba je poznati klerikalne tiče. — Nesramno-podla je od strani »Gorice« proti g. Rebeku uprizorjena gonja z namenom, škodovati, očrniti slovenskega političnega uradnika, dati ve, da imajo slov. politični uradniki že tako povsodi

težko stališče. Sram naj bo prizadete klerikalce, ki so pred imenovanjem intrigirali proti g. Rebeku in sram naj bo Gregorčičevo. »Gorico«, ki mu sedaj po imenovanju tako lopovski meče polena pod noge. Klerikalne baže ljudje se nevarno igrajo z bodočnostjo goriških Slovencev!

Tržaški aviatik. Widner, namerava zleteti jutri z Velikim Romi pri Gorici v Trst.

Zimsko-sportna enketa v Bohinjski Bistrici. — V svrhu zimskega športa je sklicalo ravnateljstvo c. kr. drž. železnice v Trstu posebno enketo v Bohinjski Bistrici, katere se je udeležilo nad 20 interesentov. Pod vodstvom zastopnika c. kr. ravnateljstva dr. železnice v Trstu cesarskega svetnika g. dr. plem. Sauterja vršila se je konferenca v hotelu »Rodica« in se je določilo, da vozi v zimski sezoni 1911/1912 ob nedeljah in praznikih posebni sportni vlak na pragi Trst-Gorica-Jesenice. Oziraje se na želje tržaških sportnih interesentov odhajal bo poseben sportni vlak iz Trsta ob 6 uri zjutraj in bo električna železnica vozila ob tej uri na tržaški državni kolodvor. Iz Bohinjske Bistrice pa bo odhajal ta posebni vlak letos nekoliko prej in sicer ob 1.46 uri zvečer. Vsa sportna in planinska društva v Trstu, Gorici in Ljubljani imajo kakor prejšnja leta pravico do posebnih zimsko-sportnih listkov, katere bodo izdajale ondote deželne zveze za tujski promet. Zastopnik kranjske deželne zveze je priporočal, da se oddajajo društveni sportni listki tudi v Kranju, ker ima to mesto mnogo prijateljev zimskega športa in bo c. kr. ravnateljstvo skušalo tej želji ugoditi. Vremenska poročila naznanjala se bodo potom postajenačelstva in deželnih zvez, občinstvu in časopisu. Ker vlada veliko zanimanje za ta krasen zimski sport in se krog sportnikov od leta do leta širi je pričakovati, da bo letošnja zimska sezija zelo živahna. Ravnateljstvo c. kr. državne železnice, ki ima v prvi vrsti zasluge za ta sport, bo izdalo letos posebne plakate za zimsko-sportni vozni red kranjskih letovišč-sportišč.

Dražbeni razglas. — Najboljшему ponudniku se odda na dražbi dobava spodaj navedenih živil, ki jih bo potrebovala leta 1912, deželna umobolnica Franc Jožef I. Pismene ponudbe je izročiti v zapечатanih zavitkih pri vložnem zapisniku deželnega odbora najpozneje o poludne 20. novembra 1911. Ponudniki morajo položiti pri deželnih blagajni najpozneje do gorenjega dne varščino v gotovini ali v javnih kreditnih papirjih in sicer: za dobavo mesa K 1000; za dobavo vina K 400; za dobavo mleka K 100; za dobavo jajc 200. Zajedno s ponudbami je predložiti po dvoje vzorcev spodaj navedenih predmetov; vzorci morajo nositi ime ponudnikovo in se morajo zapечатiti. Vzroci so: 500 gramov riža in moke; 1 liter vina, mleka, olja in kisa; 100 gramov vsakega izmed spodaj naštetih predmetov, izvzemši meso in jajca. Vzorec slanine se mora odrezati tako, da bo razvidna debelost poslednje, redmeti, ki jih bo dobavati so: Goveje meso, telečje meso, goveja jetra, bela moka, rumena moka, zdrob, fižol, kavo »Santos«, kavina primes, sladkor, riž, preščja mast, slanina, olje, kis, sol, mleko, jajca, sir ement, H, sir bovški, sir parmiz., polenovka, limoni, vino in milo. Nadaljna pojasnila o množini in kakovosti povžitnih predmetov daje oskrbnišvo deželne umobolnice ob delavnikih od 11—12 op. Deželni odbor.

Listnica: V S—o: Prihodnjič.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Oves in seno za 3. 27. domobranski bataljon. — Za nabavo ovs in sena za 3. 27. domobranski bataljon za leto 1912 se bo vršila ponudbena razprava dne 14. t. m. v Rainerjevi vojašnici v Gorici.

Stroj za nalepljanje poštinih znamk. — Nalepljanje poštinih znamk na pisma in dopisnice je neprijetno delo in počasno. Sedaj pa poročajo, da je v Združenih državah v Ameriki iznašel neki mladi človek stroj, ki bo nalepljal znamke na pisma. Kuverta se utakne v stroj, ki to vrne za-znamkovano; ob jednem stroj beleži število znamk. — Če je res iznajden tak stroj, se bo pač hitro udomačil in oni mladi človek postane milijonar.

Argentinskega mesa ne bo več v Avstriji! — »Extrablatt« poroča, da v kompotentnih dunajskih krogih se sodi, da je izključen vsak nadaljni uvoz argentinskega mesa v Avstrijo. Upajo pa, da se bo uvažalo v zadostni meri meso iz Srbije in Rumunije.

Znižanje časa za nakladanje vozov na progah c. kr. državnih železnic. — Zvečavo od dne 25. vintoka 1911. se je znižal čas za nakladanje vozov na vseh progah c. kr. državnih železnic (izvzemši dalmatinskih prog in oddaj v Trstu) na 8 uravnih ur, t. j. od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

Politični pregled.

Poslanska zbornica se je sešla zopet veraj. Stürgkhov govor pričbujemo na prvem mestu. Češki radikali so ga pozdravili s klicem: Zakaj ne govori Hohenburger? Saj je on sestavil vlado! Dalmatinski poslanci so bili nevoljni, ker Stürgkh ni omenil nič dalmatinskih železnic. Zadovoljni so s Stürgkhom Lahij, ker je omenil tudi fakultetno vprašanje, rekoč, da se poskrbi, da se skoro reši... Govorilo se je potem o Habermanovem nižnem predlogu. Mandič je vložil interpelacijo glede šikaniranja vojaških obveznikov od strani tržaškega magistrata.

Pogoji justičnega ministra Hohenburgerja. — Oficijozno glasilo nemškega Nationalverbanda »Österreichische Volkszeitung« prinaša, kakor sama pravi, na željo justičnega ministra Hohenburgerja samega pogoje, pod katerimi je vstopil Hohenburger v Stürgkhov kabinet. Ti pogoji so: 1. Stürgkhovo ministerstvo mora rešiti vsa narodna vprašanja v soglasju z nemškim Nationalverbandom, 2. Imenovanja sodnikov so nedotakljiva. Posebno se ozira to na razmere na Jugu (Elsner) in na imenovanja nemških sodnikov na Češkem, 3. V personalnih zadevah ima justični minister proste roke, 4. Za zasedenje višjih, zlasti centralnih, sodnih mest je merodajna le stvarna kvalifikacija, 5. Vsaka izprememba jezikovne prakse se sme izvršiti samo v sporazumu z nemškimi poslanci. — Po tem vemo, kako imamo soditi Stürgkhovo ministerstvo.

Vojna med Turčijo in Italijo.

Aneksija Tripolisa.

Kralj je danes podpisal dekret, s katerim se postavlja Tripolitanijsko in Cirenejsko pod italijansko suvereniteto.

Minister zunanjih poslov San Giuliano je na italijanske poslanike v inozemstvu naslovil brzojavko, v kateri jim naznanja kraljevski dekret glede aneksije Tripolitanijske in Cirenejske, in v katerem se poudarja, da je ta rešitev edina, ki čuva za stalno interese Italije, Evrope, da, celo Turčije.

Na tej podlagi sklenjen mir odstrani vse razloge za nesporazumljenje med Italijo in Turčijo. Italija je pripravljena s spravljivo odjenjivostjo proučiti ona sredstva, ki bi omogočila Turčiji, da uredi na časten način posledice nepreklicnega dejstva, ne ostane pa pri teh spravljivih namerah ako Turčija vstraja pri tem, da bo nadaljevala nepotrebno vojno. V vsakem slučaju bo Italija odločena za pameten mir, kakor za uspešna sredstva, da ga v najkrajšem času izsili.

Po aneksiji.

Italija vidi, da bodo troški vojne velikanski, ako se bo vlekla mesece in mesece, morda cela leta. Italijanska vlada je sedila, da pojde vse hitreje in ni pričakovala tako močnega odpora. Mislila je, da bodo zadostovala sredstva, katere ima na razpolago, ali že sedaj po preteku jednega meseca vojne mora misliti na veliko posojilo. Pogled v bodočnost je torej ka-len in ne obeta nič dobrega. Milijone denarja poštlata za Tripolitanijsko, tega bi italijanska vlada ne storila rada in tudi ne bi rada žrtvovala tisoč vojakov.

Pomagati si hoče sedaj s proglasom aneksije. To naj bi Turčijo ustrašovalo in velevali naj bi se izrekle za aneksijo ter pritiskale na Turčijo, da neha z vojnimi operacijami ter se uda. Italija pa je pripravljena omogočiti Turčiji, da more urediti na časten način posledice nepreklicnega dejstva!.....

»To se glasi tako: da je italijanski vladi že dovolj vojne. Sedaj išče še pot, da odnema Turčija ter se pobotata. No, žrtve je bilo že toliko in toliko grozodejstev, da bi bilo le pozdraviti konec vojne!...«

»Pa kaj je še narekovalo Italiji aneksijo Tripolitanijske? — Okoliščina, da je sedaj najneugodnejši čas za vojno. Zima je tu, začela je deževna perijoda, ki traja več mesecev, po morju so velikanski nevarni viharji... Kdo se bo bojeval ob takem času!

Italijansko barbarstvo.

Iz Carigrada: Polkovnik Nehet beg je poslal sledeče poročilo: Italijanske čete so pomorile veliko število žensk in otrok. Vsa trupa so bila zvezana z vrvmi. Povsod nahajamo trupla nesrečnih domačinov, ki so bili podavljani kakor koštrumi. Na znanjajm ta dejstva vladi in upam, da bo opozorila civilizirane države, na to klanje.

Kovčeg v vodnjaku.

V nekem vodnjaku blizu tripolitskih utrdb so našli napol sestradanega človeka. V fistem vodnjaku so našli tudi kovčeg, v katerem je bila uniforma turškega konjeniškega častnika ter razne važne papirje, med temi tudi načrt Tripolisa, na katerem je bila označena rta utrdb. Najbrže je špijon, ki je upal, da se mu posreči uiti čez okope.

Kolera.

Nekaj časa so molčali italijanski listi o koleri v Tripolitanijski; sedaj pa pišejo čisto očito, da razsaja kolera pa le med Arabci in Turki. Kdo bo to verjel? Italija spravlja vedno več vojaštva v Tripolitanijsko, 100.000 mož bo tam; če se kolera razširi od tam v Italijo, kjer še ni potihnila, nadalje po Evropi. Nevarnost za to je velika.

Zadnja poročila.

poročajo, da se vršijo noč za nočjo majhni spopadi ter da Arabci in Turki streljajo na Tripolis. — Po vseh pozicijah v Tripolitanijski od Italijanov zavzetih je položaj za nje ugoden. — Neko transportno turško ladjo je razbila neka italijanska križarka in sicer pri Akahabu. — V Tripolis prihajajo vedno nove čete. Pozicije okoli Bengazija Italijani utrjujejo. V Homsu je mir.

Razne vesti.

Nemška socialna demokracija proti turško-italijanski vojni v Tripolitanijski. — Na zborovanju nemške socialne demokracije v Inomostu, ki se je vršilo te dni, je podal sodrug Pernerstorier naslednje naznanilo:

Dobili smo od mednarodnega tajništva v Bruslju manifest za mednarodno demonstracijo proti vojni: Cele mesece je tlačila vso Evropo in ves civilizirani svet velika skrb; česar se je bilo dolgo bati, se je zadnje zgodilo. Italijanski vladi se je posrečilo omajati vse ideje o zvestobi. Priredila je roparski napad, ki bi lahko provzročil posledice na Balkanu, kjer vre vse. Izreči moramo torej, da je odgovornost, ki jo je italijanska vlada prevzela s tem, da je začela vojno, tako strašna in velika, da se ji mora upreti ves civilizirani svet. Socialisti vseh dežel, vsa internacionala slaynostno protestira proti vojni, ki zdaj divja, pa tudi proti vsem imperalističnim in vojnim željam današnje dobe.

Predlagam torej zboru sledečo resolucijo:

Zbor žigosa roparski atentat na Tripolitanijsko kot atentat proti blagostanju, civilizaciji in miru narodov v Evropi. Zbor pošilja svoje pozdrave delavskemu razredu Italije, ki se s svojimi manifestacijami proti roparski politiki edini izkazal vrednega velikih revolucionarnih tradicij italijanskega naroda. Zbor svari kapitalistične vlade, ki so sokrivci kapital. ital. vlade, da ne izrabljajo položaja, ki je nastal vsled vojne med Italijo in Turčijo za nove roparske ekspedicije. Avstrija nima ničesar iskati na Balkanu; avstrijski narodi ne marajo vojne, naj se zgodi na balkanskem polotoku, karkoli. Delavski razred izreka, da so gospodujoči razredi odgovorni za vsako ogroženje miru in se bo uprl vsaki vojni pustolovščini. Vsaka kaplja krvi, ki se prelije za gospodovalno poželjivost, za

dmastije in profitost kapitala, se bo masčevala nad gospodujočimi razredi.

Resolucija je bila soglasno sprejeta.

Detomor v Trstu. — Pri Sv. Andreju v Trstu so našli omot, zavrt v papir in zvezan. V njem je bil zadavljen novorojenček. Zločinsko mater iščejo.

Katoliški shod v Dunajskem Novem mestu je bil odprt 5. novembra v navzočnosti dunajskega nadškofa Nagla, ki je tudi govoril. Naglašal je, da ima duhovniško pravico in dolžnost, da se havi z vsem, kar ima katoliškemu ljudstvu služiti za izveličanje. Sklenila se je resolucija, ki se pošlje papežu z izjavo, da so nižjeavstrijski katoličani pripravljeni slušati vsako papeževo besedo in odredbo ter braniti papeštvo in cerkev zoper vsak krivičen napad. Cesarju in prestolonasledniku so poslali udanostne brzojavke.

Napad na železniški vlak. — Kakor poročajo iz Bregence, je streljal neki neznan človek na švicarski zemlji med Zurichom in Bregencem na monakovski brzovlak. Okna na več vozovih so razbita, ranjen k sreči ni bil nihče.

Alkoholizem na Hrvaškem. — Hrvatje popijejo na leto 500.000 hl vina v vrednosti 32 milijonov kron. Domači hrvaški pivovari producirajo na leto 100.000 hl piva, istotoliko se ga uvozi. Izpije se na Hrvaškem na leto piva za 11 milijonov K. Zganja in likerjev se izpije po gostilnah okoli 60.000 hl, kar stane 24 milijonov K. V Hrvaški in Slavoniji se zapije na leto za okroglo 70 milijonov K.

Bojkot Mohamedancev v Hercegovini. — V bileskem okraju v Hercegovini so organizirali pravoslavni duhovniki in učitelji bojkot proti Mohamedanskim trgovcem. Mohamedance je ta čin jako razjaril.

Revolverski napad na brzovlak. — V Rumuniji so streljali štirje ljudje na brzovlak, ki vozi med Bukareštom in Galacom. Ena krogla je razsula šipa in udrla v kupej 2. razreda, kjer je sedel potnik Gregor Andrej. Zadel ga je naravnost v srce, da je bil nesrečnik na mestu mrtev. Ko so brzovlak ustavili, so napadalci zbežali v bližnji gozd in izginili brez sledu.

Brzojavke v Tripolitanijski. — Vsled razpisa c. kr. trg. ministerstva od 21. X. t. l. št. 43026/P ex 1911 se sprejemajo do nadašnje odredbe brzojavke namenjene v Tripolitanijsko le v odkritem besedilu in le na odgovornost odpošiljatelja. Kratke brzojavke z dogovorjenim besedilom in kratke šifrovane brzojavke se izjemoma le tedaj pripuste, ako interesentje založe dva iztisa za sestavljenje svojih brzojavk uporabljenega kodeksa in sicer jednega na brzojavnem uradu v Tripolisu in jednega na brzojavnem uradu v Rimu. Slučne brzojavke se mora napotovati črez Italijo in so istotako dopustne le na odgovornost odpošiljatelja.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsenejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najprejpravejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer od tesarstva škoda ni majhna.

V Sempetru pri Gorici se odda v najem hiša s petimi prostori. Voda na dvorišču. Vrt na razpolago. Informacije na pošti.

Meblovana, mirna soba se odda — na željo se da tudi hrano. — Naslov pove naše upravnništvo.

Dvonadstropna hiša se prodaja

v sredini mesta Ljubljane, na prometnem kraju. V njej se nahaja že nad 30 let gostilna. — Hiša je jako pripravna za trgovino ali vinski kupčijo na debelo, ker ima prostorno klet. Cena 25.000 K. Naslov pove naše upravnništvo.

"Goriška ljudska posojilnica"

vpisana združba z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.
Račun poštna hranilnica št. 837315.

Na običnem zboru dne 23. aprila 1911. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Brezplačni lišni hranilniki.

Posojila se dajejo zadržnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varšitno ali zastavo in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1910.: Zadržnikov 1886 z deleži v znesku 73.642 kron. — Hranilne vloge: 1.423 351 26. Posojila: 1.488.919 —. — Rezervni zaklad: 92 847 44. — Vrednost hiš: 372 096 66

Za one, ki trpijo na želodcu!

Vsem onim, ki so si nakopali kako želodčno bolezen s prehlajenjem ali s preobremenjenjem želodca, z zaužitjem slabih, za prebavo težkih premrzlih ali prevroćih jedi ali z ne umerjenim življenjem kakor: želodčni katar, krče v želodcu, bolečine v želodcu, težko prebavo ali zastajanje, se priporoča tem potom dobro domače sredstvo, čegar blagodejni vpliv se je preiskoval že več let. In to je

Hubert Ullrich-ovo želiščno vino.

To želiščno vino je izdelano iz izvrstnih, zdravilnih želišč in iz vina tor ojači in olivi prebavne organe človeka. Želiščno vino odstrani nerednosti pri prebavljanju in pospešuje tvoritev zdrave krvi.

S pravočasno porabo se nudi želodčne bolezni že v kalu. Zatorej se ne sme obotavljati pri uporabi. Simptomi, kakor: glavobol, kolcanje, žganje, napihnjenost, bljuvanje, ki se pojavljajo pri starih želodčnih boleznih, pojenjajo večkrat po par požirkih tega vina.

Začrtje in njega slabe posledice, kakor: kolika, utripanje, srca, slabo spanje, kakor tudi nabiranje krvi v jetrah, v slezini in hemoroidne bolečine se odstranijo z želiščnim vinom. Želiščno vino odstrani neprebavljivost in vse nepotrebne stvari iz želodca in črevesja s tem, da pospešuje stol.

Suho in blede obličje, pomanjkanje krvi,

slabost so po navadi posledice slabe prebave, pomanjkljive krvotvoritve in bolnega stanja jeter. Osebe, ki nimajo teka, so nervozno oslabiljene in ozlovoljene. Trpijo na glavobolu, so brez sna, hiražo in trpijo. Želiščno vino daje oslabiljenemu življenju novo moč. Želiščno vino rovdigne tek, pospeši prebavo in hrano, oživlja premembo snovi, pospeši tvoritev krvi, pomiri razdražene žive in vstvari novo veselje do življenja. Mnoga priznavanja in zahvale pričajo to.

Želiščno vino se dobi v steklenicah po 3 in 4 K v lekarnah sledećih krajev: Gorica, Kormin, Gradišče, Romans, Ajel, Campolongo, Ronke, Tržič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Kanal, Čedad, Vidam, Palma, Červinjan, Ogej, Fiumičel, Gradež, Sežana, Vipava, Postojna, Trst, Milje itd., kakor tudi v vseh drugih manjših in večjih krajih Goriško-Gradiščanske v lekarnah.

Tudi razpošiljajo lekarni v Gorici želiščno vino po originalnih cenah v vse kraje Avstro Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Hubert Ullrich-ovo Želiščno vino.

Moje želiščno vino ni nobeno tajno sredstvo: njegove sestavine so: vino malaga 450.0, vinske trtkljaj 100.0, glicerina 100.0, črno vino 240.0, sok jerebika 150.0, črnačev sok 327.0, aniz, razne rastlinske korenine itd. Te sestavine se zmešajo.

Nanut & Bregant

avtorizovana stavbena turdka
v Gorici

ulica Adelaide Ristori šte. 5

se priporočata p. n. občinstvu za vsa stavbena dela. Izdelujeta vsakovrstne načrte, proračune in kolavdacije po najnižjih cenah.

Ivan Maroni - Gorica

ulica Ariosto Mattioli

goriška tovarna mosaićnih plošč, izdelanih po beneškem sistemu in iz navadnega cementa.

Izvršuje raznovrstna olupševalna dela pri stavbah, hodisi iz cementa ali iz pomarečnega kamna. — Elegantne kopalne banje. — Čevi iz cementa v raznih širjavah.

Sprejme se kakoršnokoli delo.

Kupuite

pri terdki

Kupujte

Kerševani & Čuk

na Stalnem Irnu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 9

Ker le ta Vam nudi najbliže in najcenejše šivalne stroje, dvokolesa, puške, samokrese, gramofone in plošče, vsakovrstna kmetijska orodja, slamoreznice, stiskalnice, drozgalnice, orala, brane itd. Posebno priporoča:

Original Victoria šivalne stroje, kateri so pripravljeni za umetno vezenje in krpanje, ter imajo lahen tek.

Original Victoria šivalni stroji imajo dva pasova za hitri in počasni tek, ter so po rabi 20 let še vedno brezšumni.

Z Original Victoria šivalnim strojem napravite od 2000 do 3000 ubodov v 1 minuti.

Za Original Victoria šivalne stroje jamčimo 10 let

Tvrdba opozarja cenj. kolesarje na svojo zalogo koles Puch, Styria, Dürkopp ter domaće izdelke. Vsakdo

kdor kupi pri tej tvrdki dvokolo je postrežen solidno in si prihrani najmanj K 30— ker tvrdka ne vraćuna provizije zastopnikov. Vsled tega je pri tvrdki Kerševani & Čuk po ceni blago.

Daje tudi na mesećne obroke.

Ceniki zas onj in poštnine prosto

Kranj, 15. oktobra 1911.

P. n.

Usojava si Vam tem potom naznaniti, da sva prevzela

Prvo gorenjsko izdelovalnico čokolade, kandićov in slaščić v Kranju

M. KLANDER

ter bodeva odslej naprej vodila to podjetje pod naslovom

Marenćić & Windischer.

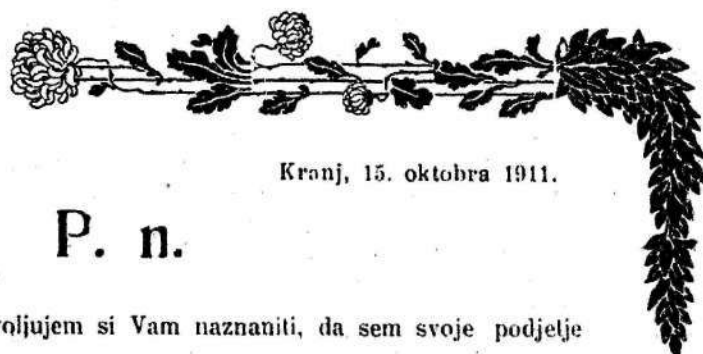
Prizadevala si bodeva, da bova cenjene naroćnike s reelno in solidno postrežbo v vsakem oziru zadovoljila.

Gospod J. Kocmut, dosedanji upravitelj tvrdke M. Klander, ostane ravnatelj najinega podjetja.

Prosiva Vas, da nama ohranite svojo naklonjenost in zaupanje ter bilježiva

velespoštovanjem

Marenćić & Windischer.

Kranj, 15. oktobra 1911.

P. n.

Dovoljujem si Vam naznaniti, da sem svoje podjetje

Prva gorenjska izdelovalnica čokolade, kandićov in slaščić v Kranju

M. KLANDER

radi visoke starosti oddala gospodoma Marenćić & Windischer, ki bodeata podjetje odslej naprej vodila pod naslovom

Marenćić & Windischer.

Vsem cenjenim svojim odjemalcem se pri tej priliki iskreno zahvaljujem za izkazano mi zaupanje in naklonjenost ter prosim, da isto ohranite tudi novima p djetnikoma.

Velespoštovanjem

M. Klander.